

P.U. (A) 138.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK TURKI)
(PINDAAN) 2010

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Turki) (Pindaan) 2010**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam jadual telah dibuat oleh kerajaan Malaysia dengan kerajaan Republik Turki dengan tujuan meminda perkiraan yang terdahulu yang memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Turki (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PROTOKOL MEMINDA PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN
MALAYSIA DENGAN KERAJAAN REPUBLIK TURKI MENGENAI
PENGELAKAN CUKAI DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN
FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI KE ATAS
PENDAPATAN YANG DITANDATANGANI DI ANKARA
PADA 27 SEPTEMBER 1994**

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK TURKI

BERHASRAT untuk meminda Perjanjian mengenai Pengelakan Cukai Dua kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-Cukai ke atas Pendapatan, yang ditandatangani di Ankara pada 27 September 1994 (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian”),

TELAH BERSETUJU SEPERTI YANG BERIKUT:

Perkara 1

Perkara 25 Perjanjian hendaklah dipotong dan digantikan dengan Perkara yang berikut:

“Perkara 25

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau dengan pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan semua jenis dan perihal cukai yang dikenakan bagi pihak Negara-Negara Pejanji, atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, setakat yang pencuciaan di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian. Pertukaran maklumat ini tidak disekat oleh Perkara 1 dan 2.

2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuklah mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji kewajipan:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi

maksud pencukaianya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu adalah tertakluk kepada pengehadan dalam perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.

5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan yang lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiar atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.”

Perkara 2

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu kepada pihak yang satu lagi melalui saluran diplomatik, akan penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi menguatkuasakan Protokol ini yang hendaklah menjadi suatu bahagian penting Perjanjian. Protokol ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari ke 30 yang mengikut tarikh penerimaan yang terkemudian daripada pemberitahuan yang disebut di atas.

2. Protokol ini hendaklah terhenti daripada berkuat kuasa apabila tiba waktu bilamana Perjanjian terhenti berkuat kuasa mengikut Perkara 28 Perjanjian.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya oleh kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Ankara, Turki pada 17 hari bulan Februari 2010 tiap-tiap satu dalam bahasa Turki, Melayu dan Inggeris, kesemua teks sama sahnya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, antara mana-mana teks, teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

Bagi kerajaan
Malaysia

Bagi kerajaan
Republik Turki

Dibuat 21 April 2010

[Perb:0.6869/46 Vol. 3(Sk. 1); PN(PU²)80A/XIV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY)
(AMENDMENT) ORDER 2010

In exercise of the power conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Turkey) (Amendment) Order 2010**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Turkey with a view of amending the previous arrangements affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Turkish tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**PROTOCOL AMENDING THE AGREEMENT BETWEEN THE
GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF TURKEY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME SIGNED AT ANKARA
ON 27 SEPTEMBER 1994**

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY

DESIRING to amend the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and The Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, signed at Ankara on 27 September 1994 (hereinafter referred to as “the Agreement”),

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

Article 25 of the Agreement shall be deleted and replaced by the following Article:

“Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information on public proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be constructed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

Article 2

1. Each of the Contracting States shall notify the other through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol which shall form an integral part of the Agreement. This Protocol shall enter into force and have effect on the 30th day next following the date of the receipt of the latter of these notifications referred to above.

2. This Protocol shall cease to be effective at such time as the Agreement ceases to be effective in accordance with Article 28 of the Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Ankara, Turkey on this 17 day of February 2010 each in the Turkish, Malay and English languages, all texts being equally authentic. In the event of any divergence of interpretation and the application of this Protocol, between any of the texts, the English text shall prevail.

For the Government of Malaysia

For the Government of
the Republic of Turkey

Made 21 April 2010

[Perb:0.6869/46 Vol. 3(Sk. 1); PN(PU²)80A/XIV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]